

عامل بیماری

لشمانیوز بیماری عفونی انگلی است که انسان، حیوانات اهلی و وحشی را در سراسر جهان مبتلا می‌سازد. لشمانیوز در سگ و انسان دو شکل بیماری جلدی و احشایی ایجاد می‌کند. در ایران بیماری لشمانیوز احشایی در انسان در بخش‌های مختلف شمال غرب، مرکزی و جنوب به صورت آندمیک (بومی) رخ می‌دهد.

انتقال

این بیماری توسط حشره‌ای به نام پشه خاکی به طول تقریباً ۳ میلی‌متر از جنس فلیوتوموس و لوتزومیا و عمدتاً در فصول گرم سال (از ابتدای بهار تا انتهای پاییز) منتقل می‌گردد. این پشه شب‌زی بوده و فعالیت آن از غروب آغاز می‌شود.

علائم بیماری

متداول‌ترین علائم بالینی ضایعات پوستی، بزرگ شدن عقده‌های لنفاوی به شکل موضعی یا سراسری، کاهش وزن، عدم تحمل ورزش، کاهش اشتها، بزرگ شدن طحال، پر نوشی / پر ادراری، ضایعات چشمی، خونریزی از بینی، لنگش، اسهال، استفراغ و بدشکلی ناخن می‌باشد. اختلالات حرکتی و عضلانی، شکاف در بالشتک‌های کف پا، زخم بین انگشتان، ضایعات لیز استخوانی رخ می‌دهد.

درمان

لشمانیوز در سگ نسبت به نوع انسانی به درمان مقاوم‌تر می‌باشد و انگل به ندرت با درمان به صورت کامل حذف می‌شود و برگشت بیماری حتی پس از بهبود علائم بالینی رخ می‌دهد.

کنترل

(۱) روش مستقیم: با هدف قرار دادن سگ‌های آلوده (۲) روش غیر مستقیم: با هدف قرار دادن پشه ناقل بیماری استفاده از ترکیبات و وسایل دفع‌کننده حشرات بر کاهش میزان گزش پشه و در نتیجه کنترل بیماری لشمانیوز مشخص می‌باشد. این وسایل شامل قلاذه، ترکیبات پودری و اسپری می‌باشد.

اداره کل دامپزشکی
استان قزوین

سازمان دامپزشکی کشور

لشمانیوز

بیماری لشمانیوز احشایی یک بیماری جدی در انسان بوده که در صورت عدم درمان کشنده می‌باشد. این بیماری عمدتاً در کودکان و بزرگسالان مبتلا به ایدز و یا کسانی که داروهای تضعیف‌کننده سیستم ایمنی استفاده می‌نمایند، مشاهده می‌گردد.

انتقال بیماری از طریق انتقال خون آلوده در سگ و انسان و استفاده از سرنگ‌های آلوده در انسان گزارش شده است. بنابراین از تماس با سوزن آلوده، زخم باز و یا ترشحات سگ‌های مبتلا به بیماری باید اکیداً خودداری نمود.

